

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 48. Henricus olim Cardinlis Lusitaniæ Rex mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul XVI. „intelligam, ac consultius longe fore
A.C. 1580 „censeam, ut amice, & pacata via res
 „transigatur, proin Regni Ordines mo-
 „neo, ut in commune consulant, ac
 „dein ex eorum sententia de re omni
 „ad Dei gloriam, & Lusitani regni de-
 „cus, ac tranquillitatem deinceps sta-
 „tui valeat.„

His perceptis Deputati, cum regem natione Lusitanum habere peroptarent, remque electionis via perficiendam sperarent, ad Henricum quosdam supplicatum decernebant, ut circa Successoris electionem eorum consilia exquirere vellet: verum hoc negotium tanta animorum contentione agitari cæperat, ut Rex, qui animis ita affectis mentem suam aperire, intempetivum existimabat, Deputatis tridui spatium indulgeret, infra quod suas proferrent rationes. His induciis lætabantur illi, eoquod se regem arbitrio suo creaturos considerent: ast haud diu hoc gaudio frui illis licuit.

§. XLVIII.

*Henricus olim Cardinalis, Lusitania
 Rex mortuus.*

*Eiacon.
 pag. 708.
 Vasconcel.
 hist Reg.
 Lusit.
 Thu. 1. 69.*

Vix Henricus Almerinum venerat, cum jam antea adversa valetudine pressus die trigesima prima Januarii sub mediam mortem deliquium patere-
 tur,

Sæcul. XVI.
A.C. 1580.

tur, & paulopost sexagesimo octavo ætatis suæ anno animam Deo redderet, postquam nonnisi uno anno, quinque Mensibus, totidemque diebus sceptrum rotaverat. Is erat quintus Emanuelis Regis, & Mariæ Castellanæ Filius die trigesima prima Januarii Anno Domini millesimo quingentesimo duodecimo natus, qui toto regiminis sui tempore se se pietatis operibus valde addictum exhibebat, semperque, quantum poterat, Jesuitis propensus Eboræ Collegium pro illis erigebat, apud quos etiam sibi sepulturam elegit: postea tamen corpus ejus Philippi II. jussu ad Ecclesiam sanctæ Mariæ apud Religiosos Ordinis sancti Hieronymi translatum in Majorum suorum tumulo reconditum est.

Henricus quamprimum oculos clauferat, mox testamenti tabulis, quas octavo ante obitum suum die conscripserat, apertis cognoscebatur, quod ille successionem Regni ei deferret, qui causa in jure disceptata vinceret, nisi ipse ante mortem suam causa plene cognita jam hæredem legitimum nominasset: vix autem Philippus Henrici mortem compererat, cum illico Regni Ordines, Gubernatores, & Ulyssiponensem Curiam inducere studuit, ut ipsum absque omni mora Regem declararent, cum ipse huic Nationi opti-

Hist. Eccles. Tom. XLIX. Pp me

Sæcul. XVI. me affectus non modo illius libertates, & privilegia servare, sed ea etiam, si opus foret, augere vellet: si vero eum tanquam Regem suum agnoscere detrectarent, jus suum armis se profecuturum minitabatur. Ad hæc Gubernatores in responsis dabant, quod Deputatos ad eum mittere pararent, qui cum ipso de ejus juribus conferendi potestatem haberent, proin illos benigne excipere dignaretur.

§. XLIX.

Philippus II. Lusitaniam armis sibi vindicare paratus.

Thuan. l. 69. **Spond. n. 2.** **E**quidem Papæ Nuntius ejusdem Sanctitatis suæ nomine rem componere satagebat: at Philippus hæc preces repulsæ loco habens Lusitaniam armis invadere statuit, serioque ad bellum se accingit, hinc duos potentissimos exercitus terra, marique præmisit, qui Regis consilia exequerentur: porro primo exercitui præfecit Albæ Ducem, quem eo ex fine Uceda, quo eum ob suam arrogantiam relegabat, evocavit, ac primo huic expeditioni ipse interesse voluit, mutato tamen consilio, in Beturie finibus subsistere contentus die quarta Martii Madrito profectus Guadalupam contendit, eoque die vigesima secunda ejusdem Mensis pervenit.

§. L.